

bør have Ret til at beholde de omhandlede 8 000 Kr. En lignende Begrænsning er foretaget ved Ændringsforslag Nr. 9 til § 8 med Henblik paa Bestyrere af tyske Kantiner, Kaserner o. lign.

Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 til § 9 gaar ud paa at fastslaa, at der dels vil være at tage Hensyn til det forhøjede Prisniveau, dels til det Forhold, at den paagældende i Sammenligning med Førkrigsaaarene nu ved sin Stilling, Alder, Uddannelse eller Anciennitet med Rimelighed oppebærer en højere Aflønning.

I Udvalget har der rejst sig kraftige Røster for at henskyde Afgørelserne i det hele efter denne Lov til de ordinære Domstole. Da der ikke har kunnet opnaas Enighed herom, er man blevet staaende ved Ændringsforslag Nr. 13 til § 17, der fastslaar, at hvis Revisionsudvalget har truffet den Afgørelse, at en Virksomheds Forhold henhører under nærværende Lov, kan Virksomheden, efter at Afgørelse er blevet bragt til vedkommendes Kundskab, inden 14 Dage bringe denne Afgørelse for Domstolens Prøvelse.

Ændringsforslag Nr. 15 fastslaar, at de i Henhold til denne Lov tilbagebetalte Beløb indsættes paa en særlig Konto, med Hensyn til hvis Anvendelse der kun kan disponeres ved særlig Lov, og der er Enighed mellem Udvalget, Handelsministeren og Finansministeren om, at de paagældende Beløb bør staa til Raadighed med Henblik paa Statens Garantiforpligtelser over for Danmarks Nationalbank vedrørende dennes Fordringer paa Tyskland.

Endelig har Udvalget med Tilslutning af Handelsministeren ment ved Ændringsforslag Nr. 16 at burde stille Forslag til en ny Paragraf, der tager Sigte paa Arbejder, der, skønt udført for dansk Regning, dog findes at burde ligestilles med lignende Arbejder i tysk Interesse og efter tysk Krav.

Lovforslaget indstilles herefter til Vedtagelse med nedennævnte Ændringer.

Ændringsforslag.

Af *Ministeren for Handel, Industri og Søfart*, tiltraadt af *Udvalget*:

Til § 2.

1) Til 1ste Stykke føjes Ordene: „ved Køb, Leje eller Laan, medmindre den paagældende godtgør, at dette ikke er sket med Henblik paa tyske Arbejder“.

Til § 3.

2) Til 1ste Stykke føjes som nyt Punktum: „Har den tyske Omsætning overvejende bestaaet i Bearbejdning af Materialer, der vederlagsfrit stilledes til Raadighed, medens Materialeværdien paa sædvanlig Maade er indgaaet i den øvrige Omsætning, kan det i ovennævnte Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 nævnte Revisionsudvalg for tyske Betalinger lade foretage en hertil svarende Korrektions ved Udregning af den tyske Omsætningsandel.“

3) I 2det Stykke, 2den Linie, ændres „§ 2“ til: „§§ 2 og 4“.

Ny Paragraf.

4) Efter § 3 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„§ 00.

Personer, Firmaer eller juridiske Personer, som efter den 9. April 1940 her i Landet for tysk Regning direkte eller indirekte har udført Leverancer eller Arbejder af den i Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger § 1, Stk. 1, Pkt. 1, 3 og 4, omhandlede Art, dog ikke Handelsvarer, jfr. herom nærværende Lovs § 5, og hvis gennemsnitlige maanedlige Omsætning for tysk Regning har været mere end dobbelt saa stor som Virksomhedens gennemsnitlige maanedlige Omsætning i indtil de tre sidste Regnskabsaar før 9. April 1940, uden at Driftsanlægget eller Driftsmateriellet er blevet væsentligt udvidet, er pligtige at tilbagebetale hele Nettofortjenesten paa den overskydende tyske Omsætning. Paa den øvrige Del af den tyske Omsætning skal tilbagebetales den Nettofortjeneste, der maatte ligge ud over 4 pCt. af Kostprisen.